

Marian Gorynia

Uniwersytet Ekonomiczny w Poznaniu

marian.gorynia@ue.poznan.pl

www.mariangorynia.pl

<https://www.facebook.com/marian.gorynia>

<https://www.linkedin.com/in/marian-gorynia-18258a25/>

<https://twitter.com/MGorynia>

***Wybrane uwarunkowania roli nauki w procesach
wzrostu i rozwoju społeczno-gospodarczego***

Czy potrzebna i możliwa jest ekonomia umiaru?

TORUŃ, 6 listopada 2022

UNIwersytet Ekonomiczny
w Poznaniu

O CZYM CHCIAŁBYM POWIEDZIEĆ?

---

1. PODEJŚCIE STANDARDOWE DO ROLI NAUKI I INNOWACJI
2. IMPERATYW ZMIANY PODEJŚCIA – UMIAR
3. APARATURA POJĘCIOWA
4. UMIAR I RACJONALNOŚĆ GLOBALNA
5. POBUDOWA TEORETYCZNA – RACJONALNOŚĆ, UŻYTECZNOŚĆ, PREFERENCJE, DOBROBYT
6. DOBRO WSPÓLNE
7. UWAGI KOŃCOWE

PODEJŚCIE STANDARDOWE

- Nauka jako jeden z decydujących czynników wzrostu i rozwoju społeczno-gospodarczego – kapitał naturalny i kapitał antropogeniczny
- Nauka, badania i rozwój a wzrost gospodarczy – fetysz PKB
- Niskie i niedostatecznie rosnące nakłady na B+R i naukę w Polsce, niskie wynagrodzenia w sektorze B+R i nauki, degrengolada w sytuacji materialnej pracowników tego sektora
- Ale...PKB jest miarą zwodniczą i zawodną. W ramach podejścia standardowego pojawiają się pewne rysy i wątpliwości
- Ograniczenia PKB jako miernika wzrostu i rozwoju gospodarczego, a w szczególności dobrostanu społeczeństwa, diagnoza i krytyka, mierniki alternatywne

PODEJŚCIE STANDARDOWE C.D.

Fetysz PKB a polityka – Luis R. Martinez za Obserwator Gospodarczy

- „Rządy wszystkich państw zarówno te autorytarne, jak i demokratyczne mają motywację do zawyżania wzrostu PKB. W tych pierwszych tempo rozwoju gospodarki wpływa na nastroje społeczne, a przede wszystkim na poparcie grup dających dyktatorom władzę, takim jak wojsko. Z kolei w demokracjach ludzie, wybierając sobie władzę, biorą pod uwagę między innymi, to jak radzi sobie z gospodarką. Jeżeli za obecnego rządu raportowany wzrost PKB jest niski, to obywatele mogą zechcieć wybrać sobie inny” – Luis R. Martinez.
- „Stan gospodarki jest często w centrum debaty politycznej i stanowi główną determinantę rotacji rządu zarówno w demokracjach, jak i autokracjach” – Luis R. Martinez.
- **Nocne światła mówią jasno – Reżimy autorytarne zawyżają wzrost PKB.**

IMPERATYW ZMIANY PODEJŚCIA – APARATURA POJĘCIOWA

TRYPTYK TRZECH POJĘĆ:

- UMIAR
- RACJONALNOŚĆ GLOBALNA
- DOBRO WSPÓLNE

UMIAR I RACJONALNOŚĆ GLOBALNA

– PODEJŚCIE HOLISTYCZNE

W WYMIARZE CYWILIZACJI, SPOŁECZNOŚCI ŚWIATOWEJ –
UMIAR I RACJONALNOŚĆ GLOBALNA TO TAKIE
FUNKCJONOWANIE LUDZKOŚCI, KTÓRE UMOŻLIWI JEJ
PRZETRWANIE NA DŁUŻSZĄ METĘ W KONTEKŚCIE OGRANICZEŃ
EKSPLOATACJI ŚRODOWISKA

W WYMIARZE INDYWIDUALNYM – **UMIAR** OZNACZA
FUNKCJONOWANIE JEDNOSTEK PODPORZĄDKOWANE
KONCEPCJI UMIARU W WYMIARZE CYWILIZACYJNYM

JAK TO REGULOWAĆ? JAK WPROWADZIĆ ŁAD I HARMONIĘ Z
MYŚLĄ O PRZETRWANIU CYWILIZACJI?

PODBUDOWA TEORETYCZNA – RACJONALNOŚĆ, UŻYTECZNOŚĆ, PREFERENCJE, DOBROBYT

- Indywidualna racjonalność, użyteczność, preferencje, dobrobyt to kategorie bardzo popularne wśród ekonomistów, zarówno w ramach dyskursu czysto ekonomicznego, filozoficznych podstaw ekonomii, jak i analiz empirycznych, a jednocześnie bardzo niejednoznaczne.
- Ekonomiczna koncepcja dobrobytu utożsamiana jest z użytecznością interpretowaną jako spełnienie preferencji.

PODBUDOWA TEORETYCZNA – RACJONALNOŚĆ, UŻYTECZNOŚĆ, PREFERENCJE, DOBROBYT

- **Koncepcja racjonalności** przyjmowana w ekonomii neoklasycznej zakłada, że:
  - **użyteczność** jednostki jest definiowana przez jej własną konsumpcję,
  - jedynym celem podmiotu jest maksymalizacja własnej **użyteczności**,
  - działanie jednostki jest motywowane wyłącznie dążeniem do osiągnięcia jej własnego celu.
- **Homo oeconomicus**

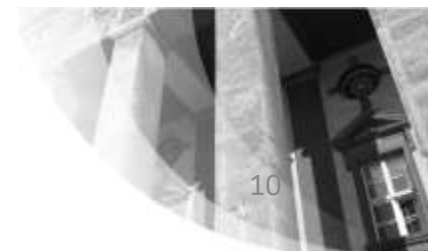
PODBUDOWA TEORETYCZNA – NORMATYWNE ZAANGAŻOWANIE

- W ekonomii neoklasycznej mamy do czynienia z podejściem dokładnie odwrotnym w stosunku do koncepcji **racjonalności i umiaru w ujęciu holistycznym** – tutaj mamy podejście:
  - indywidualistyczne,
  - redukcjonistyczne,
  - w którym dominuje racjonalność indywidualna związana z postulatem **wolności jednostki/konsumenta**.
- **Homo oeconomicus** – czy ten model, archetyp dobrze opisuje nasze zachowania jako konsumentów, pracodawców, pracobiorców, inwestorów?

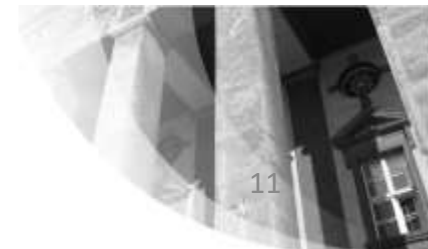
PODBUDOWA TEORETYCZNA – NORMATYWNE ZAANGAŻOWANIE – C.D.

- Jak rozwiązać konflikt pomiędzy **racjonalnością globalną, całościową** a **racjonalnością indywidualną**?
- **AMARTYA SEN** – wprowadzenie pojęcia normatywnego zaangażowania lub zobowiązania. Zdaniem SENA, jednostka podejmująca decyzję może wziąć pod uwagę sytuację innych ludzi na dwa sposoby.
  - Po pierwsze, poprzez empatyczne uwzględnienie ich położenia, zwane sympatią, np. wrażliwy człowiek czuje się gorzej słysząc, że nieszczęście przydarzyło się komuś z jego znajomych lub członków rodziny.
  - Po drugie, poprzez postępowanie zgodne z **normami moralnymi lub regułami społecznymi** bez względu na to, jaki wywrze to ostatecznie wpływ na jego własną użyteczność. Na przykład, ktoś angażuje się w pomoc potrzebującym nie dlatego, że wrusza się ich losem (co obniża jego użyteczność), lecz dlatego, że tak właśnie należy postępować, tego wymagają standardy słusznego postępowania.

PODBUDOWA TEORETYCZNA – NORMATYWNE ZAANGAŻOWANIE – C.D.

- Idea normatywnego zaangażowania lub zobowiązania może być więc traktowana jako pomost pomiędzy koncepcją **umiaru w ujęciu holistycznym** a obowiązującą w ekonomii neoklasycznej koncepcją **racjonalności indywidualnej**.
- Samo zbudowanie powyższego pomostu nie wydaje się jednak wystarczające. Nieuniknione w tej perspektywie okazuje się chyba zastosowanie aktywnego **podejścia konstruktywistycznego** zakładającego możliwość skutecznego wpływania na zachowania ludzi poprzez uświadomienie im ograniczeń związanych z realizacją **koncepcji umiaru podporządkowanej idei racjonalności globalnej**.

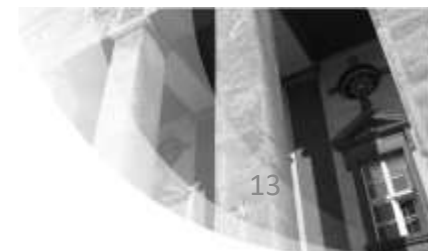
PODBUDOWA TEORETYCZNA – NORMATYWNE ZAANGAŻOWANIE – C.D.

- Narzędziem do realizacji koncepcji **umiaru** byłyby więc występujące u SENA **normy moralne i społeczne**, przy czym część z nich musiałaby być wprowadzona **obligatoryjnie przez system prawny**.
- Oznaczałoby to ograniczenie **wolności konsumentów**, która stanowi swego rodzaju dogmat w gospodarce rynkowej.
- Czy to jest możliwe? Jak to zrobić?
- Tutaj w sukurs przychodzi idea **dobra wspólnego**.

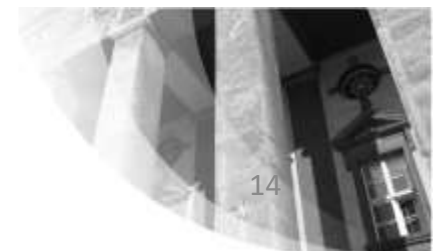
DOBRO WSPÓLNE

- Operacjonalizacja idei **dobra wspólnego** nie jest zadaniem łatwym.
- Jako przykład można podać próbę interpretacji pandemii COVID-19 jako konsekwencji niedostatku specyficznego pojmowanego **dobra wspólnego**. Przyjęto, że w rozważanej sytuacji dobro wspólne oznacza istnienie i funkcjonowanie ogólnoswiatowego, globalnego mechanizmu prewencji chroniącego naszą cywilizację przed konsekwencjami pojawiania się „czarnych łabędzi”, których przykładem jest pandemia COVID-19.
- W taki sposób postrzegane **dobro wspólne** jest specyficznym zasobem niematerialnym wytwarzanym przez całą wspólnotę światową. Można sobie wyobrazić, że w idealnym porządku każde państwo i każdy jego obywatel bierze udział w możliwym dla niego zakresie w budowaniu i użytkowaniu tak pojmowanego **dobra wspólnego**.

DOBRO WSPÓLNE

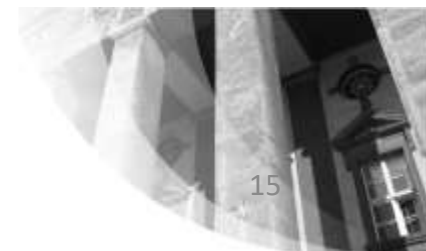
- Zaproponowana koncepcja **racjonalności globalnej i umiaru** w ujęciu holistycznym jest przykładem **dobra wspólnego**.
- Tak rozumiany **umiary** przekłada się na zapewnienie trwania cywilizacji w długim okresie, a kontynuację cywilizacji można uznać za szczególny przypadek **dobra wspólnego**.
- Szczegółowość tego przypadku polega na tym, że ma on znaczenie kardynalne – w przyjętej tutaj perspektywie inne przypadki realizacji **dobra wspólnego** są nieistotne, wtórne, gdyż ich osiągnięcie bez spełnienia warunku trwania cywilizacji przestaje mieć sens.
- Umiar w sensie podporządkowania funkcjonowania cywilizacji idei **racjonalności globalnej** powinien więc być traktowany jako ogólnoswiatowy zasób niematerialny albo uniwersalne **dobro wspólne**.

UWAGI KOŃCOWE – WNIOSKI

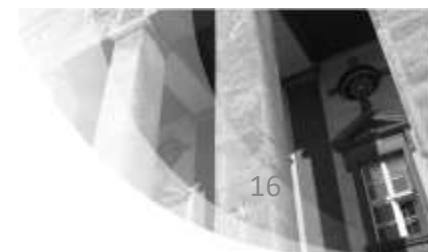

- **Ekonomia umiaru** jest przede wszystkim konieczna – jest to imperatyw.
- Jednocześnie jest też możliwa.
- **Umiar** warunkuje realizację postulatu racjonalności globalnej, która rozciąga się na całą cywilizację i na długi okres.
- **Umiar** warunkuje bowiem trwanie cywilizacji, bez umiaru cywilizacji grozi zakład.

UWAGI KOŃCOWE – WNIOSKI C.D.

- Kwestia konceptualizacji i operacjonalizacji **umiaru** – parametry środowiskowo-przyrodnicze, które muszą być spełnione, by cywilizacja trwała – identyfikacja tych parametrów, sposób ich pomiaru, przedsięwzięcia zapewniające ich spełnienie na długą metę (chyba nie wystarczy tylko dostrzeganie i mierzenie tzw. śladu węglowego), ale to powinno zostać uszczegółowione.
- Odejdźcie od fetyszu Produktu Krajowego Brutto.
- Nie każdy wzrost gospodarczy jest „dobry”, w związku z czym nie wszystkie nakłady na naukę przyczyniające się do wzrostu PKB są społecznie uzasadnione.
- Finansowanie nauki powinno być więc selektywne – powinno dotyczyć tych potencjalnych produktów i usług, które przyczynią się zwiększenia „dobrego” PKB – w szczególności chodzi tutaj o wszelkie odmiany finansowania „zielonych” badań naukowych.

UWAGI KOŃCOWE – WNIOSKI C.D.

- W debacie publicznej musi być miejsce na kategorie, które z pozoru mogą wydawać się utopiami, ideałami bez pokrycia, oderwanymi od życia typami idealnymi.
- Chodzi o konieczność odejścia od myślenia wyłącznie doraźnego, ad hoc, pod presją, krótkookresowego, podporządkowanego rozwiązywaniu wyłącznie bieżących problemów.
- Archetypy takich kategorii stanowią pojęcia **dobra wspólnego i racjonalności globalnej**.

• **EDUKACJA GŁUPCZE!**

Dziękuję za uwagę

